

"Нас не зломити, бо ми маємо віру у свою країну"

Леся Українка

реклама

Комунальні служби працюють на благо громади

Минув уже тиждень відтоді, як російська крилата ракета вдарила по Золотоноші. Та для міста ця дата й досі болять - не лише понівеченими будинками й вибитими вікнами, а й прихованими наслідками, які час від часу нагадують про себе аваріями інфраструктури.

Одним із таких відлунь став черговий порив мережі водопостачання. Днями фахівці аварійної бригади КП "Міськводоканал" працювали на вулиці Шевченка, 24 де стався порив системи. Без водопостачання залишилися мешканці мікрорайону підприємства "Еконія". Роботи тривали у складних погодних умовах, утім водопостачання відновили у максимально короткі терміни.

Комунальники перепрошують жителів за тимчасові незручності та дякують за розуміння, наголошуючи: працюють 24/7, незалежно від погоди чи обставин. Саме на їхні плечі сьогодні лягає ліквідація не лише звичайних зношень мереж, а й наслідків воєнного удару, який спричинив аварію на комунікаціях.

Минулого тижня бригада аварійно-відновлювальних робіт комунального підприємства виїхала у село Крупське, де абоненти лишилися без водопостачання. "Водоканалівці" відновили роботу системи біля водонапірної башти, знаючи, що причиною стало різке пониження температури повітря і превентивні заходи не спрацювали.

11 січня, у неділю оперативна служба "Міськводоканалу" виїхала до багатоповерхівки №38 на вул. Героїв Маріуполя. Незважаючи на 11-градусний мороз, спеціалісти швидко та ефективно усунули проблему забитої каналізації.

Сьогодні Золотоноша живе у режимі відновлення. Десь це - забиті вікна й перекриті дахи, десь - аварії на мережах, які стаються через пошкодження після вибуху. Приліт 3 січня вже стає історією, але його наслідки ще довго відчуватимуться у щоденному житті міста. І саме в цій щоденній, часто непомітній роботі - справжній фронт тилової Золотоноші, де головними бійцями стають комунальні служби.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

Читайте у номері:

2 стор.

□ Переохолодження та обмороження: як уберегтися взимку і що робити в перші хвилини.

□ Нарada комунальників: на водозаборі встановили сонячні панелі.

3 стор.

□ Олег Сусли: "Я зараз дома, у теплій хаті... Як витримував у холодному окопі "на нулі" по два тижні, на "Мівіні" і воді, я вам тепер не скажу, сам не знаю..."

4 стор.

□ Володимир Єгоров - шлях від спортсмена до наставника поколінь.

5 стор.

□ Посівний календар городника на 2026 рік.

6 стор.

□ Сценарії життя: "Про маму заборонено згадувати".

7 стор.

□ Пів тисячі пожеж за рік. Загинули люди.

□ Народні засоби від грипу та застуди.

□ Магнітні бурі у січні 2026 року.

□ В Україні аномальні морози. Найпростіші лайфхаки, як зігріти оселю БЕЗ електрики.

ЦИФРА ТИЖНЯ:

158 звернень громадян надійшло до виконавчого комітету Золотоніської міської ради за січень-грудень 2025 року.

Питання комунального господарства на другому місці - 35 (20,9%): ремонт дорожнього покриття, відновлення вуличного освітлення, налагодження водопостачання, видалення аварійних дерев, підняття тарифів на послуги з водопостачання та водовідведення тощо.

реклама У МІСЬКІЙ РАДІ

Інформаційно-аналітична довідка щодо роботи зі зверненнями громадян у виконавчому комітеті Золотоніської міської ради за січень-грудень 2025 року

За січень-грудень 2025 року виконавчий комітет Золотоніської міської ради отримав 158 звернень громадян (86 з них надійшло з урядової "гарячої лінії"), за аналогічний період 2024 року розглянуто 185 звернень (102 з них на урядову "гарячу лінію"), що на 27 чи 14,6% менше.

У тому числі: поштою надійшло 148 звернень, за 2024 рік - 170 (зменшення на 12,9%); на особистих прийомах розглянуто 10 звернень; надіслано від органів влади - 116 (урядова "гаряча лінія" включно), за аналогічний період 2024 року 138 (зменшення на 15,9%).

З урахуванням колективних звернень, з пропозиціями, заявами та скаргами звернулось 994 громадяни, що на 48 (5%) більше, ніж за аналогічний період минулого року.

Всі звернення, що надходять до виконавчого комітету Золотоніської міської ради опрацьовуються та контролюються керівництвом, надаються відповідні доручення виконавцям. Авторам звернень надається відповідь з урахуванням строків, установлених законодавством.

За січень-грудень 2025 року до виконавчого комітету надійшло 32 колективних звернення (878 підписів), за аналогічний період минулого року (808 підписів). Спостерігається збільшення на 70 підписів (+9%). Від загальної кількості звернень питома вага колективних звернень становить 20,2%.

Жителі громади зверталися з питаннями щодо ремонту дорожнього покриття, відновлення вуличного освітлення, налагодження водопостачання, видалення аварійних дерев, створення військового сектору на кладовищі, встановлення вежі мобільного зв'язку, порушення правил добросусідства, відновлення роботи топонімічної комісії та перейменування вулиць.

Станом на 01.01.2026 із загальної кількості звернень - 21 вирішено по суті, 129 - дано роз'яснення, 8 - перебуває на контролі.

Аналіз порушених у зверненнях громадян питань свідчить, що суспільно-політична ситуація в державі постійно впливає на спектр і характер основних питань, з якими звертаються мешканці міста та прилеглих сіл

до влади. Наразі більшість звернень стосуються надання матеріальної та гуманітарної допомоги внутрішньо переміщеним особам та жителям, які потребують соціального захисту.

Протягом звітного періоду у своїх зверненнях громадяни порушили 168 питань, що на 29 чи 14,7% менше, ніж у минулому році.

Актуальними для мешканців міста були питання:

- аграрна політика та земельні відносини - 2 звернення;
- транспорт і зв'язок - 8 звернень;
- економічна, цінова, інвестиційна, зовнішньоекономічна, регіональна політика та будівництво, підприємництво - 3 звернення;
- соціальний захист населення - 69 звернень;
- охорона здоров'я - 1 звернення;
- комунальне господарство - 35 звернень;
- житлова політика - 11 звернень;
- сімейна та гендерна політика - 1 звернення;
- культура та культурна спадщина, туризм - 2 звернення;
- екологія та природні ресурси - 5 звернень;
- освіта - 3 звернення;
- діяльність органів місцевого самоврядування - 9 звернень;
- діяльність підприємств та установ - 4 звернення;
- обороноздатність, суверенітет, міждержавні і міжнаціональні відносини - 1 звернення;
- інші питання - 14 звернень.

Найбільш актуальними продовжують залишатися питання соціального захисту - 69 (41,1%): надання матеріальної та гуманітарної допомоги внутрішньо переміщеним особам, також отримання соціальних виплат і надання допомоги на лікування.

На другому місці питання комунального господарства - 35 (20,9%): ремонт дорожнього покриття, відновлення вуличного освітлення, налагодження водопостачання, видалення аварійних дерев, створення військового сектору на кладовищі, відновлення робо-

ти топонімічної комісії, встановлення вежі мобільного зв'язку, порушення правил добросусідства, перейменування вулиць, будівництва притулку для тварин, підняття тарифів на послуги з водопостачання та водовідведення тощо.

Третє місце займають питання житлової політики - 11 (6,5%). Громадяни порушували теми забезпечення житлом внутрішньо переміщених осіб та взяття на облік для його отримання.

Керівництвом виконавчого комітету Золотоніської міської ради постійно приділяється особлива увага зверненням громадян, що потребують соціального захисту та підтримки.

Протягом звітного періоду надійшло 99 звернень громадян різних категорій.

Окрім того, надійшло 7 колективних звернень (219 підписів) від імені міськрайонного об'єднання родин загиблих військових "Нескорені". У своїх зверненнях вони порушували питання щодо відновлення роботи топонімічної комісії та перейменування вулиць, зміни маршруту міського автобуса для забезпечення зручного доїзду до кладовища, створення військового сектору на кладовищі для почесного поховання загиблих захисників України тощо.

Із загальної кількості звернень 158, що надійшли до виконавчого комітету Золотоніської міської ради: пропозиції - 8; скарги - 6; заяви - 141.

На особистих прийомах розглянуто 10 звернень від жителів громади.

Упродовж звітного періоду на "Гарячу лінію" міського голови звернулося 5 жителів громади, порушувалися питання видалення аварійних дерев, діяльності міських комунальних підприємств і підняття тарифів на послуги з водопостачання та водовідведення.

Питання роботи із зверненнями громадян під постійним контролем керівництва виконавчого комітету, яке прикладає всі зусилля щодо забезпечення всебічного і об'єктивного розгляду та вирішення порушених питань.

Оксана ШАКУРА,
керуючий справами.

ПОРАДИ ДО ЧАСУ

Переохолодження та обмороження: як уберегтися взимку і що робити в перші хвилини

З настанням різких морозів медики щороку фіксують зростання кількості звернень через переохолодження та обмороження. Особливо небезпечними стають періоди сильного вітру, підвищеної вологості й тривалого перебування на відкритому повітрі. Про те, як розпізнати перші ознаки холододових травм і як діяти правильно, ми поговорили з очільником добровільної пожежної команди Благодатного Максимом Масюком.

- Часто люди недооцінюють холод - і це головна помилка. Користуються порадами з інтернету, вірять у фейкову інформацію, і можуть цілком собі нашкодити, - наголошує Максим Іванович.

З обмороженням може зіткнутися кожен, особливо в період зимових морозів. Адже обмороження - це ушкодження тканин тіла внаслідок дії низьких температур. Найчастіше страждають пальці рук і ніг, ніс, вуха, щоки. За словами фахівця, небезпека виникає не лише при -10... -20 °C. За сильного вітру та високої вологості обмороження можливе навіть при температурі близько нуля.

- Найчастіше рятувальники стикаються з переохолодженнями, коли рятують людей із снігових заметів. У таких випадках ми намагаємось обігріти людину, напоїти її теплими напоями та заспокоїти, - розповідає Максим Масюк.

Рятувальник зазначає, що медики розрізняють чотири ступені обмороження - від легкого почервоніння і набряку до відмирання тканин, ураження кісток і суглобів.

1 ступінь - відчуття оніміння, поколювання, обпечення.

2 ступінь - поява пухирців із прозорим вмістом.

3 ступінь - змертвіння всіх шарів шкіри.

4 ступінь - некроз шкіри і м'язів.

Перша допомога: що можна і чого не можна

При перших ознаках обмороження необхідно негайно припинити дію холоду: зайти в тепле приміщення, зняти мокрий або тісний одяг, зігріти людину. Адже виявляється навіть мокрий одяг може спричинити в людини холодову травму.

- Ніколи не розтирайте обморожені ділянки снігом і не грійте їх над відкритим вогнем чи гарячими грілками. Це лише погіршує стан. Також не вживайте алкоголь і гарячі напої, тепло чаю або просто води буде цілком достатньо, - підкреслює Максим Масюк.

При легкому обмороженні допустиме обережне зігрівання

теплими руками та накладання сухої пов'язки. У разі II-IV ступеня потрібно викликати швидку допомогу.

"Залізне" обмороження - небезпека для дітей

Окрема зимова загроза - контакт шкіри з холодним металом. Діти можуть прилипнути язиком або руками до гойдалок чи інших металевих предметів.

- Головне - не відривати силоміць. Достатньо полити місце теплою водою, і метал відпустить, - радить керівник добровільної пожежної команди.

Профілактика - найкращий захист

Фахівці радять дотримуватися простих правил: не вживати алкоголь на морозі, не палити, одягатися багатощарово, носити просторе взуття, теплі шкарпетки й рукавички, захищати відкриті ділянки шкіри кремом. Особливу увагу варто приділяти дітям та людям похилого віку - вони найуразливіші до холоду.

- В інтернеті поширюють багато інформації і про обливання холодною водою, інші форми загартовування організму, але їхня ефективність не доведена доказовою медициною, подекуди навіть фіксують випадки погіршення загального самопочуття. Найкраща допомога - це обережність. Якщо мороз сильний і немає нагальної потреби вийти з дому, краще залишитися в теплі, - підсумовує керівник добровольців.

Зима може бути красивою, але водночас підступною. Пам'ятайте: своєчасна профілактика й правильні дії в перші хвилини здатні зберегти здоров'я, а іноді й життя.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

реклама

БЛАГОУСТРІЙ

На водозаборі встановили сонячні панелі

■ На щотижневій нараді керівників комунальних служб, що зазвичай проходить під очільництвом заступника міського голови Олександра Флоренка, про це повідомив директор КП "Міськводоканал" Сергій Кузнєцов. Найвищою рівня ефективності від встановлених модулів очікують в липні-серпні, за високого сонцестояння.

- Найбільшим досягненням минулого року вважаю запровадження бактерій на очисних спорудах, - підсумував Олександр Флоренко. - Той факт, що досвідом нашого "Водоканалу" зацікавилися керівники колеги інших міст України, підтверджує, що ми на правильному шляху.

Директор КП "Міський ринок" Тарас Супрун доповів, що території обох ринків розчищені від снігу. На Центральному систематично посипають проходи, хоча через морози покупців дуже мало.

Майже 4 мільйони гривень заборгували мешканці багатопверхівок керуючій компанії, чий будинки обслуговує ПрАТ "Янтарь". Тому при аварійних викликах бригада ремонтників виїздить тільки після погашення боргу. За таких обставин, як розповідає голова правління товариства Володимир Гончар, боржники знаходять і 10 тисяч неспланих гривень - вул. Шевченка, 55.

- Потребує перекриття будинку №7 на вул. Євгена Півня,

що двічі потерпів від прильотів, - додав керівник.

Застеріг про можливе підтоплення технічних поверхів багатоквартирників, оскільки усі злизові труби наразі перемерзли. Така ж ситуація допустима і на Баха, 90 та Черкаській, 85, де водопровідні стояки виведені на зовнішні стіни будинків.

Працівники ПП "Базис плюс" продовжують заготовляти і завозити дрова родинам учасників бойових дій. Розгорнуті від снігу тротуари, де зберігся льодовий наст, посипали сумішшю.

Староста Крупського Надія Хомут та Деньгів Наталія Сергієнко подякували Володимирі Восколовичу з ТОВ "380В" за відновлення вуличного освітлення у селах (на фото). У Гришківці енергетики замінили згоріле реле на трансформаторній підстанції.

Алла КАПЛЯ.

Воїни світла! Лицарі добра, честі та справедливості!

Олег Сусло із Щербинівки - один з них. Стати військовим він ніколи не мріяв, хоча, у 1992-му році, пройшов строкову службу в Національній гвардії, у Львові, де отримав військову спеціальність з обслуговування ЗУ-23 (зенітної установки).

До війни десять років працював на черкаському заводі "Хімволокно", потім був охоронником на підприємстві "Металінвест". На роботу вони з кумом, **Олексієм Римбулом**, їздили щодня. 24-го лютого, о 6-й годині ранку, заїхали до знайомої у Черкасах, передали передачу з села. Від неї і дізналися, що почалася війна, син жінки, який жив у Польщі, повідомив матір про це ще рано-вранці. Згодом, на заводі, чоловіки вже чули перші вибухи десь у районі села Дубіївка. Бачили, як щось пролітає над Дніпром, коли поверталися додому.

З того часу розклад їхнього життя був побудований таким чином: робота у Черкасах, а потім - чергування у рядах тероборони рідного села. Обходили його по периметру, облаштовували блокпости з мішків, наповнених піском, слідували, аби не сталося мародерства. У Щербинівці було четверо мисливців (Олег у тому числі), які мали дозвіл на зберігання зброї, тож саме вони склали основу місцевих тероборонівців. До травня Олексій з Олегом жили у такому темпі, а потім вирішили їхати у Золотоношу, до військомату, щоб записатися добровольцями на фронт. Попри велику чергу, Олексія мобілізували першим. "У нього ж двоє дітей, - обурювався Олег, - а я живу з матір'ю, чому мене не забирають?" "І до вас дійде черга," - відповіли йому.

6 травня демобілізували й Олега, проте недалеко - у місцевий 156-й зенітно-ракетний полк, адже у нього вже був досвід служби саме у такому військовому підрозділі.

Протягом двох років Олег охороняв наше небо разом зі своєю "зеушкою" (гарматою ЗУ-23), збивав увесь отой залізний мотлох, що прилітає до нас від пришелепкуватого сусіда:

- Об'їздив чи не всі поля на Черкащині, Кіровоградщині, Сумщині, Полтавщині, поблизу Кременчука. Не раз стояв і під нашою черкаською дамбою. Працювали ми у парі зі **Стасом Варламовим** із Золотоноші, він був стрільком, а я - номером обслуги. Хоч зараз його вважають безвісти зниклим, я вірю, що Станіслав обов'язково повернеться.

У листопаді 2024 року Олега, з великою групою побратимів, направили на нове місце служби - у 32-у окрему механізовану Сталеву бригаду (32 ОМБр). Солдат Сусло (позивний Сова) потрапив до взводу гранатометників, основним завданням якого було прикрит-

"Я зараз дома, у теплій хаті... Як витримував у холодному окопі "на нулі" по два тижні, на "Мівіні" і воді, я вам тепер не скажу, сам не знаю..."

■ Чим можна виміряти героїзм наших захисників? Чи існує подібна шкала? Для кожного з них це слово уособлює різні поняття, а для нас, жителів тилу, зрозуміло головне: герої усі, хто там був, є і буде. Розказати про кожного неможливо, але газета "Златокрай" намагається познайомити читачів з їхніми земляками, які кинули виклик озброєному до зубів, нахабному і озвірілому загарбнику. Здебільшого, це люди невійськових професій, яким довелося швидко опанувати военну науку і стати на захист Батьківщини.

тя піхоти. Тепер головною зброєю в житті захисника став гранатомет МК-19. Тут вже було не до сталого розподілу обов'язків, Олег з побратимами міняли одне одного на різних "посадах", були і водіями, і стрільцями, і гранатометниками, і номерами обслуги. Перший досвід ведення бойових дій Сова і його земляки отримали у найгарячішій точці цієї війни - на Донеччині, в районі Покровська.

- Спочатку доводилося перебувати "на нулі" по 17-20 днів, - згадує Олег, - а згодом - лише по два тижні. Їли "Мівіну", скумбрію, галети, тушонку. Інколи нам скидали з дронів воду, якої завжди не вистачало і якою ми постійно ділилися з піхотою. Хлопці часто хворіли. Лікувалися самі, хто від чого, бо знали свої болячки і проходили первинну медичну підготовку. Зараз, коли я вже дома, у теплій хаті, просто не уявляю, як я це все пережив. Ніколи не забуду, як зустрів 2025 рік. 28 грудня нашу обслугу - мене, Бардоса і Рома вивезли у селище Котлине і сказали збиратися на "весілля" (зміну позиції). Ми зраділи, думали відпочинемо і на новому місці буде легше, але нас привезли до лісопосадки і наказали якнайшвидше "зариватися" у землю, бо скоро можливий штурм. Одна радість - туман, менше "ФПВішок" літатиме. У нас була кирка, лопата і сокира, тож ми приступили до роботи. Натягали гілляк, випросили у "суміжників" шматок клейонки і зібралися зустрічати Новий рік, приготували "Мівіну" і чай. Аж тут якісь недоумки з російської сторони прорвалися, довелося ще тримати кругову оборону у святкову ніч. Десять днів вороги "накривали" нас усім, чим можна було, отакий вийшов Новий рік.

Олег Сусло з побратимами стояли на захисті сіл - Шевченкове, Звірове, Піщане. Жили у селах Удачне, Сергіївка, Гришине, з яких було ближче добиратися на позиції.

- Боляче було дивитися, як люди намагаються жити у цих прифронтових селах, вести якимсь господарство, виховувати дітей, - ділиться роздумами Олег. - Ці села ворог тоді ще не окупував, але бойові дії йшли недалеко, постійно було чути вибухи вдалині.

7 травня 2025 року солдата Сову переправили на один з рубежів аби підмінити побратимів з обслуги МК-19. Позивні позицій постійно змінювалися задля конспірації, їх називали то "молотом", то "підковою". Бійців вивозили "елькою" (MITSUBISHI L-200), треба було якнайшвидше вистрибнути з неї, майже на ходу, прихопивши зброю, рацію, їжу та воду і пірнати в окоп. Ворожі безпілотники, наче зграя хижих птахів, постійно кружляли над позиціями. Коли Олег прибув на місце призначення, виявилось, що підмінити нікого, бліндаж був розбитий, сусідня позиція палала, хлопців не було (згодом він дізнався, що їх, поранили і обгорілих - евакуювали). Два дні Сова шукав побратимів, періодично, кожні 3 години, робив контрольні постріли зі своєї "сопілки" (МК-19), аби повідомити: "Я тут! Я живий!" Рациї не мав. Здійснював вилазки у сусідні

окопи, знімав із залишеної техніки деталі, які міг донести, аби ворог не скористався нашим озброєнням. Якось збив "ФПВішку" з простої мисливської рушниці. 9 травня до нього пробіглися Бардос і Генерал. Та довго хлопцям тримати позицію не довелося, контужені і зморені, вони отримали наказ відступати. Вирішили пересидіти у селі Звірове, де було багато погребів, але натрапили на російську ДРГ, зав'язалася перестрілка. У цьому бою Олег Сусло отримав поранення в обидва передпліччя, а через кілька хвилин потрапив під "дощ" від осколків гранати. Сам теж встиг "пригостити" окупантів парою гранат і приготувати одну для себе, на випадок загрози полону. Олег добре розумів, яким може бути його найближче майбутнє. Під час бою загубив побратимів, тож підмоги не чекав, вирішив добиратися до своїх. Ніч пересидів у садку під деревами, адже без антидронного плаща, вороги швидко б помітили його по "тепляку" (тепловізору). Стікаючи кров'ю, повз посадкою, перетнув мінне поле з "путанкою", сам не знає як, каже: "Бог зберіг". Раптом, у напівсвідомості, почув голос: "Автомат е? Викидай! Це ти, Сова?!!!" Так його знайшли побратими, командир "Ярий" і "Малий". Покликали ще двох зв'язківців, дотягли до найближчої хати, потім евакуювали спочатку на мотоциклі, а згодом - машиною. Прийшов до тям тільки у госпіталі в Дніпрі, де його трішки "підлатали", витягли осколки з ноги, живота, голови, щелепи. Знайшли ще дещо: немолода лікарка **Оля** з подивом виявила на тілі Олега дивних комах: "Це що? Кліщі?" - неабияк дивувалася. Отаке воно окопне життя...

Згодом лікувався у Житомирі, Києві. Праву руку прооперували вже у Золотоноші, вставили стрижень і пластину. Лікування продовжується до цього часу. Надійною опорою у цей нелегкий період стала для Олега дружина **Юлія**, яка, не зважаючи на великий термін вагітності, приїжджала до нього аж у Житомир, весь час була поруч і в Золотоноші. Стала для чоловіка правою рукою, яка у нього і досі не працює. 4 липня 2025 року, коли обоє батьків перебували у Золотоніській лікарні, на світ з'явилася їхня донечка **Мирослава**. Можна сказати, Юля перебралася з одного відділення в інше.

Сьогодні вся родина у зборі, підростає молодша донька Олега (старший **Юлі** 29 років). Їхній тато зробив усе, що міг, аби забезпечити українським дітям і всім українцям мирне і щасливе майбуття, аби наблизити довгождану Перемогу.

- Закрию очі і бачу свої героїчних побратимів - Малега, Бардоса, Рома, полтавчанина Ярого, вони вважаються безвісти зниклими, але я вірю, що хлопці повернуться, побачать, як ростуть їхні діти і колись посивіють від старості, а не від важких випробувань на полі бою. Вірою живемо!

Лариса ГАЙОВА.

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ

Золотоніщина в скорботі: на щиті славний смілянин Сергій Колеснік

Сергій народився 11 червня 1991 року у селі Сердюківка на Смілянщині. У 7 років він сів за парту місцевої школи. Та його дитинство обірвалося надто рано: 23 червня 2001 року, у 10-річному віці, Сергій втратив батьків.

У вересні 2001 року його взяли на виховання прийомні батьки. Він продовжив навчання у Думанецькій школі. Саме там

формувався його витримка, відповідальність і внутрішня сила.

У 2009 році Сергій вступив до Херсонського морського фахового коледжу, обравши шлях дисципліни та служіння.

З 2019 року разом із сестрою **Вікторією** проживав у місті Золотоноша, будуючи власне життя й плани на майбутнє. У 2022 році Сергій поїхав до Львова, а у 2024 році був

призваний на захист Батьківщини. Проходив службу у військовій частині А0224, у складі 79-ї бригади, у протитанковій роті.

11 листопада 2024 року Сергій вийшов на бойове завдання. 15 листопада 2024 року загинув в районі села Іллінка Покровського району Донецької області під час виконання бойового завдання.

Його шлях був складним,

але гідним. Його життя - приклад тихої мужності, відповідальності та вірності обов'язку. Він не говорив гучних слів, він зробив свій вибір і пішов до кінця.

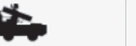
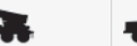
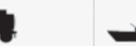
На церемонії прощання з Героєм секретар міської ради **Наталія Сьомак** подякувала його сестрі Вікторії та близьким за жертовність Сергія, його відвагу і невмирущий подвиг.

Як зауважив представник

Золотоніського ТЦК та СП, майор **Сергій Корж**, українська нація - еталон мужності, незалежності і нескореності в усьому світі.

Схиляємо голови у скорботі. Світла пам'ята воїну. Вічна слава Герою.

Сумарні орієнтовні втрати окупантів на 1421-й день війни:										
 ~1221940 В ОСОБОВОМУ СКЛАДІ	 434 ЛІТАКІВ	 347 ГЕЛІКОПТЕРІВ	 11550 ТАНКІВ	 23902 ББМ	 36098 АРТИЛЕРІЙСЬКИХ СИСТЕМ	 1275 ЗАСОБИ ППО	 1603 РСЗВ	 74119 АВТОМОБІЛЬНОЇ ТЕХНІКИ І ЦИСТЕРН З ПММ	 28 КОРАБЛІ ТА КАТЕРИ	 106428 ОПЕРАТИВНО-ТАКТИЧНІ БПЛА

ЗАРЯДЖЕНІ ПЕРЕМАГАТИ

Володимир Єгоров: шлях від спортсмена

до наставника поколінь

Володимир Борисович Єгоров - ім'я, яке знає чи не кожен мешканець нашого міста. Для когось він був строгим вчителем фізкультури, для інших - наставником, який формував характер, дисципліну і командний дух. А для багатьох - символ спортивних традицій Золотоніської гімназії імені С. Д. Складенка.

- Моя мрія з дитинства - стати тренером, - з посмішкою каже Володимир Борисович. З 12 років він займався легкою атлетикою у Золотоніській ДЮСШ під керівництвом **Василя Костогриза**. Здобував перемоги на міськрайонних, обласних та республіканських змаганнях, змагався у спортивній ходьбі на 5 тисяч метрів, бігу на 1500 метрів та кросових дистанціях 1000 і 3000 метрів.

Перші кроки у баскетболі Володимир робив на майданчиках рідної школи №5 у Золотоноші. Спершу гра пізнавалася на уроках і шкільних змаганнях, а вже в Черкаському педагогічному інституті він опанував баскетбол під керівництвом **Миколи Александрова**. Цей досвід знадобився їй під час служби у Збройних силах, де він брав участь у змаганнях на першість дивізії та 6-ї танкової армії Дніпропетровщини.

- Фізкультура - це одна з основних галузей освіти, і вчитель зобов'язаний бути компетентним у всіх її аспектах, - пояснює Володимир Борисович. - Треба завжди бути у спортивній формі, адже ми - еталон для учнів, як у фізичному, так і в естетичному плані. Вчитель фізкультури формує характер, навчає дисципліни і допомагає побачити талант кожного учня.

Перший переломний момент у кар'єрі настав 1991 року, коли Україна здобула незалежність: дівчата з його команди виграли перше місце з баскетболу, і Володимиру присвоїли звання старшого вчителя. Через три роки він став вчителем-методистом, а гімназія отримала сучасний статус. За десять років він керував методоб'єднанням учителів фізкультури міста, а його команди постійно демонстрували високі результати.

- Найдорогоціннішим моментом у моїй кар'єрі став 2014 рік, - пригадує тренер. - Наша команда здобула чемпіонство Черкаської області серед юнаків з баскетболу 3x3, обігравши дублюючий склад професійної команди "Черкаські Мавпи". Це приклад того, як наполеглива праця і командний дух призводять до великих результатів.

Для Володимира Єгорова баскетбол - це насамперед командна гра. "Вирішальною може стати десята чи сота долі секунди матчу, - пояснює він. - Гравці, які не розуміють філософії гри, не мають почуття колективізму та терпіння, шукають інший комфорт у спорті".

На тренуваннях дисципліна - святе. Спізнання без поважної причини неприпустиме, а за старанність і успіхи учнів - оплески, маленькі призи і навіть торт від дирекції або домашній пиріг, який Борисович інколи приносить, щоб відсвяткувати перемоги. Командний дух формується через групові вправи, спіль-

■ Ще з дитинства він мріяв стати тренером. Сьогодні його команди - переможці Всеукраїнських шкільних ліг "Пліч-о-Пліч", а вихованці демонструють справжній командний дух не тільки на змаганнях. Він - прабатько гімназійної традиції "На Різдво до Борисовича", коли під час зимових канікул у спортивному залі школи збираються ті, кого він навчив любити баскетбол.

ні обговорення успіхів і невдач та девіз команди: "One for all and all for one" - "Один за всіх і всі за одного". Саме цей принцип допомагає вихованцям працювати разом, долати труднощі і відчувати єдність колективу.

- Зараз складно відволікти дітей від гаджетів і соцмереж, - додає тренер. - Але саме дисципліна і щоденна праця дозволяють досягти справжніх результатів. Щоб опанувати вид спорту на високому рівні, потрібні роки відданості.

Юрій Федорюк - випускник гімназії, згадує свого вчителя фізкультури та тренера з баскетболу як людину, яка не лише вчила техніки гри, а й формувала характер.

Він ділиться яскравою історією з 11 класу, яка, на його думку, найкраще показує, якою людиною є тренер. Тоді команда здобула перемогу в першості міста й готувалася до чемпіонату району, а далі - до чемпіонату області. Юрій і його друг **Саша**, трохи захопившись власною майстерністю, дозволили собі суперечки з тренером і навіть пропустили тренувальні матчі.

- Ми подумали: такі класні, а Борисович не розбирається в баскетболі, - пригадує Юрій. - Але він спокійно сказав: "Окей, хлопці, якщо вас не буде, це нормально. Ми без вас можемо справитися". І справді, команда виступила дуже непогано, навіть проти дорослих суперників.

За словами Юрія, саме після цього епізоду вони із Сашею усвідомили свою

помилку і прийшли до тренера вибачатися. "І ось тут проявляється особлива риса Борисовича, - каже Юрій. - Ми вчинили неправильно, але він нас пробачив і повернув у команду. Для мене це знак людини, яка готова дати шанс навіть тим, хто ще росте і помиляється. Він дає можливість молодим учням зробити кроки у своєму розвитку, вчитися на власних помилках".

Ще один випускник гімназії, **Олександр Дубина**, який нині служить в Збройних силах України, згадує Борисовича з особливою вдячністю і теплом. "Мабуть, коли я особисто подорослішав, моє ставлення змінилося, - каже Олександр. - Я почав більше розуміти, скільки часу та зусиль Володимир Борисович віддає дітям і школярам".

За його словами, досягнення гімназії у спорті - це не випадковість.

- Наша школа вигравала першість міста, виходила на обласні змагання, займала високі місця, і не лише з баскетболу. Володимир Борисович вклав у нас багато своєї любові та умінь, і ми, школярі, це приймали і цінували, - підкреслює Олександр.

Він особливо цінує традицію зустрічей "На Різдво до Борисовича".

- Ми хочемо відчути дух єдності, побачити свою баскетбольну родину, друзів, знову грати разом, захищати кольори нашої команди, а після гри - смакувати домашній пиріг, який завжди додає особливої теплоти святу. Кожна гра - це урок того, як працювати разом, щоб команда стала сильнішою, аніж суперник, - ділиться Олександр.

А ще зазначає, що уроки Борисовича виходять далеко за межі спорту. "Кожен у своєму житті шукає дорогу, свою улюблену справу. Коли зустрічаєш людину, яка повністю віддається своїй роботі, захоплено працює, не замислюючись про особисті потреби, - це надихає. Такі люди ставлять високу планку і мотивують досягати великих результатів. Для мене Володимир Борисович - саме така людина. І його приклад продовжує надихати не одне покоління гімназистів".

Дмитро Волченков пішов за прикладом тренера і став вчителем фізкультури, хоча зараз працює в іншій сфері. Він цінує уроки, які дав йому Володимир Борисович.

- Мій найяскравіший спогад із тренувань - це атмосфера, яку створював Володимир Борисович, - згадує Дмитро. - Коли ми виходили на майданчик, він відразу заряджав нас енергією та азартом. Особливо запам'яталися моменти, коли він власноруч демонстрував прийоми - завжди точно, спокійно і з посмішкою. А ще легендарний момент, коли вся команда повторювала вправу знову й знову, поки не вийде.

За словами Дмитра, уроки Борисовича залишаються актуальними й у дорослому житті. "Головне, чого він нас навчив, - ніколи не зупинятися після невдачі. Помилка - це частина шляху, а перемога - нагорода за впертість. Ця порада допомагає і зараз - у роботі, у стосунках, у щоденних викликах", - пояснює він.

Дмитро додає, що Володимир Борисович виховував у школярах дисципліну, уміння тримати себе в руках і працювати в команді.

Своїми враженнями діляться й нинішні учні гімназії. **Ярослав Цибуля**, 9 клас, каже: "У тренуваннях найбільше подобається підтримка команди та можливість грати після розминки". А восьмикласник **Іван Джаман** додає: "Володимир Борисович завжди каже тренуватися наполегливо, віджиматися і вдосконалювати себе".

Директорка гімназії **Валентина Боченкова** підкреслює:

- Володимир Борисович - одна з ключових постатей нашого закладу. За десятиліття роботи він став наставником, організатором шкільного спортивного життя та носієм педагогічних традицій. Його енергія, професіоналізм і людяність зробили спорт у гімназії не просто предметом, а справжньою цінністю. Для молодих педагогів він наставник, для досвідчених - надійний партнер, а для колективу - приклад справжнього Учителя.

Унікальність роботи Володимира Борисовича полягає у кількох чинниках. Перший - величезний педагогічний досвід: загальний стаж становить 43 роки, і за цей час він виховав не одне покоління учнів. Другий - поєднання відповідальності та професіоналізму: він завжди вимогливий до себе і водночас уважний до дітей. Третій - здатність організовувати учнівські спортивні команди і формувати командний дух, який пронизує всі шкільні спортивні заходи.

Баскетбольні успіхи команд під його керівництвом стали невід'ємною частиною іміджу гімназії.

- Перемоги наших команд підвищують престиж закладу, привертають увагу до школи як до місця, де спорт - це система, традиція і результат, - пояснює пані Валентина. - Вони мотивують інших учнів долучатися до секцій, створюють атмосферу здорової конкуренції та гордості за школу. Другий рік поспіль команда займає призові місця у іграх "Пліч-о-Пліч", і це вже стало справжньою гімназійною традицією.

Володимир Борисович ділиться своєю мрією: "Хочу, щоб фізкультурою і спортом цікавилася якомога більше учнів, особливо тих, хто має інтелектуальний потенціал. Чим більше таких учнів ми залучаємо до спорту, тим легше досягати з ними високих результатів. Перше побажання моїм вихованцям - мирного неба, переможного закінчення війни, здобути знання і стати гідними будівничими України, не забувати свою альма-матір".

Євгенія ВАСІНА.

ПОСІВНИЙ КАЛЕНДАР ГОРОДНИКА НА 2026 РІК

Місяці	Січень *	Лютий *	Березень **	Квітень **	Травень	Червень	Липень	Серпень	Вересень	Жовтень	Листопад	Грудень
Овочеві культури	Несприятливі дні для посіву і посадки овочевих культур											
	17-20	15-18	14-16, 18-20	11-13, 16-18	8-10, 15-17	5, 6, 14-16	2, 3, 13-15, 29-31	11-13, 25-27	10-12, 22, 23	9-11, 19-21	8-10, 15-17	8-10, 13, 14
	Найбільш сприятливі дні для посіву і посадки овочевих культур											
Картопля, топінамбур	9-13	6-9, 13, 14	5-9, 12, 13	3-5, 9, 10	2, 6, 7	2-4, 12	1, 9, 10	5, 6	—	27	6, 7	3, 7, 30, 31
Цибуля (головка)	12, 13	8, 9, 13, 14	7-9, 12, 13	4, 5, 9, 10	2, 6, 7	2, 3, 12	1, 9, 10	—	—	27	6	5-7
На зелень: цибуля, петрушка, кріп, селера	21-23, 26, 27, 30, 31	19, 22, 23, 26, 27	21, 22, 26	22, 23	19, 20, 28-30	24-26, 29	22, 23, 27, 28	18, 19, 23, 24	14-16, 19-21, 24, 25	12, 13, 17, 18, 22, 23	13, 14, 18, 19, 23	11, 15-17, 20, 21
Морква, буряк, редька, ріпа	9-13	6-9, 13, 14	5-9, 12, 13	3-5, 9, 10	2, 6, 7	2-4, 12	1, 9, 10	—	—	3, 4, 27, 30, 31	6, 7, 27	3-7, 25, 30, 31
Редис	9-13	6-9, 13, 14	5-9, 12, 13	3-5, 9, 10	2, 6, 7, 13, 14	2, 3, 10-12	1, 7-10	—	—	—	—	—
На корінь: селера, петрушка	9-11	6, 7, 13, 14	5, 6, 12, 13	3, 9, 10	6, 7	2-4, 12	1, 9, 10	—	—	27	6, 7	3, 4, 11, 30, 31
Часник	9-13	6-9, 13, 14	5-9, 12, 13	4, 5, 9, 10	2, 6, 7	2, 3, 12	—	—	—	27	6, 7	3-7, 30, 31
Капуста, спаржа, салат	22, 26, 27, 30, 31	19, 22, 23, 26, 27	21, 22, 26	22, 23, 29, 30	19, 20, 26 - 29	22 - 26, 29	—	—	—	—	—	—
Огірки, помідори, перець	22, 26, 27, 30, 31	19, 22, 23, 26, 27	21, 22, 26	22, 23	19-20, 28-30	24-26, 29	22, 23, 27, 28	18, 19, 23, 24	14-16, 19-21, 24, 25	12, 13, 17, 18, 22, 23	13, 14, 18, 19, 23	11, 15-17, 20, 21
Квасоля, горох	1, 2, 26-31	22-17	21-26	19-23, 29, 30	18-20, 26, 27	22, 23, 29	19-21, 27, 28	16, 17, 23, 24	13, 19-21	17, 18	13, 14, 23	11, 20-25
Баштанні (кавун, диня, гарбуз, кабачки, патисони), баклажани	22, 26, 27, 30, 31	19, 22, 23, 26, 27	21, 22, 26	22, 23	19, 20, 28, 29	24-26, 29	22, 23, 27, 28	—	—	—	—	—
Полуниця, суніця, в'юнкі рослини	1, 2, 21, 22, 26-31	19, 22-27	21-26	19-23	18-20, 28-30	24-26, 29	22, 23, 27, 28	18, 19, 23, 24	14-16, 19-21, 24, 25	12, 13, 17, 18, 22, 23	13, 14, 18, 19, 23	11, 15-17, 20-23
Кукурудза, сорго	26, 27	22, 23	21, 22	19, 29, 30	26, 27	22, 23, 27 - 29	19 - 21, 24 - 28	16, 17, 21 - 24	13, 17 - 21	—	—	—
Соняшник	26, 27	1, 22, 23	1, 2, 21, 22, 28, 29	24, 25, 29, 30	21, 22, 26, 27	18, 22, 23, 27 - 29	—	—	—	—	—	—

Посів насіння, посадка, пересадка	січень *	лютий *	березень **	квітень **	травень	червень	липень	серпень	вересень	жовтень	листопад	грудень
Ягідні кущі, плодові дерева	21-22, 26-27, 30-31	19, 21-23, 26-27	21-22, 25-27	19, 22-23, 26-30	19-20, 23-27, 28-29	17, 20-23, 24-26, 27-28	17-20, 21-23, 24-27	14-17, 18-19, 20-24	13, 14-16, 17-21, 24	12-13, 14-18, 22-23	11-14, 18-19, 22	10-12, 15-16, 20-21
Однорічні, багаторічні квіти, кімнатні	21-22, 26-27, 30-31	19, 21-23, 26-27	21-22, 25-27	19, 22-23, 26-30	19-20, 23-27, 28-29	17, 20-23, 24-26, 27-28	17-20, 21-23, 24-27	14-17, 18-19, 20-24	13, 14-16, 17-21, 24	12-13, 14-18, 22-23	11-14, 18-19, 22	10-12, 15-16, 20-21
Цибулинні, бульби та бульбоцибулини	7-10, 11-13, 14-16	4-7, 8-9, 10-14	5-6, 7-9, 10-14, 16-17	4-5, 6-9, 13-14	3-7, 11-12	2-3, 7-8, 12	4-5, 9, 12	1-2, 5-6, 9-10	1-2, 6-7, 29-30	3, 7-8, 30-31	3-6, 7, 27	1-4, 5-7, 28-31

Несприятливі дні для посіву насіння, посадки та пересадки розсади у 2026 р

Місяць	січень *	лютий *	березень **	квітень **	травень	червень	липень	серпень	вересень	жовтень	листопад	грудень
Повний	2-4	1-3	2-4	1-3	1-2, 30-31	29-30	28-30	27-29	25-27	25-27	23-25	23-25
Молодик	17-19	16-18	18-20	16-18	15-17	14-16	13-15	11-13	10-12	9-11	8-10	8-10

* - тепличний період, сортування рослин, заготівля для розсади, догляд за багаторічними рослинами.

** - підготовка розсади та насіння для подальшого пророщування у відкритому ґрунті.

Надію виховувала бабуса. Доки був живий дідусь, дівчинка відчувала тепло, турботу, ласку. Знала, що як тільки ввечері він переступить поріг обов'язково щось смачненьке дістане з кишені і, примруживши очі, посміхнеться:

- Ану, моя пташечко, давай дивитися, що цього разу передав тобі зайчик?

Вечірні гостинці були невідгадливими і простими, дбайливо загорнуті у шматок газети. Але вони були. Завжди. І тому дівчинка з нетерпінням чекала дідуса з роботи. Він підхоплював її на руки, високо підкидав над головою, а потім вмощував на колінах і діставав згорток. Жерстяна коробочка із смоктунцями-монпасье, шматочок запашної халви або прозорий кількашаровий мармелад.

- Балуй, балуй, - бурчала бабуса Катя. - Підросте - на голову сяде.

Не сіла. Бо не встигла підрос-ти, як дідусь помер. Тихо, без хорувань, слів прощання. Уві сні.

Після смерті дідуса, баба, яка й при його житті була не вельми прихильною до Надійки, на-че сказала. В усіх своїх бідах та невдачах звинувачувала де-сятилітню дівча. Змушувала й го-род полоти, й кролям траву рва-ти, і корову пасти. Весь час ля-кала:

- Не будеш слухатися, здам в детдом!

Що таке "детдом" Надя не зна-ла. Але з бабиних сердитих реплік уявляла, що це якийсь будинок без вікон, де строгі наглядачі муштрують дітей, б'ють, не дають їсти, видають усім однакові плаття на виріст. Що влітку у дівчаток немає бо-соніжок, вони ходять у туфлях на два розміри більших...

Однак, попри всілякі Надій-чинні старання, баба таки відвез-ла дівчинку у сиротинець. Дів-чинка плакала, вмовляла рідну людину, клялася, що буде слу-хатися і всю роботу вдома ви-конувати - не подіяло, бабине

СЦЕНАРІЙ ЖИТТЯ

рішення не змінилося.

Перші дні в інтернаті для си-ріт Надія була схожа на малень-ке залякане вовчєня. Вона бо-ялася виходити з кімнати, боя-лася йти з ровесницями до їдальні, боялася відповідати на заняттях.

Кілька місяців знадобилося ви-хователям щоби відігріти дитя-чу душу. Особливо Надійці спо-добалася Таня Андріївна. Вона розчісувала дівчинці волосся і завжди вигадувала якусь но-веньку зачіску. А ще влітала у кіски принесені з дому різно-барвні стрічки, чіпляла заколоч-ки, милі дитячі аксесуари.

- Мої дівчата вже виросли, а з внуків - одні хлопці, - поясню-вала колегам, а в душі дуже жа-ліла мале дівча.

Якось Надійку покликав чер-говий з охорони.

- Йди, до тебе гості.

Злякалася, побігла до Тані Андріївни.

- До мене хтось приїхав! Я бо-юся сама йти.

Вихователька взяла за руку, і вони вдвох пішли до воріт.

На лавці сиділа баба Катерина. У руках тримала якийсь пакет.

- На ось, гостинці тобі.

Дівчинка стояла непорушно.

Пакет взяла вихователька. Роз-мова не клеїлася. Сухі запитан-ня - відповіді "так-ні". Таня Ан-дріївна похвалила бабі Надійку:

- Розумна і слухняна дівчинка, добра. Привчена до порядку. Завжди акуратно застеле своє ліжечко і дівчатам поправить. І вчителі у школі про неї гарно відгукуються, тямуща.

Вона попросила бабу завчас-но повідомляти про свої візити, щоб дитина була не зайнята і налаштована на зустріч.

У стінах інтернату пройшло 7 років. Надія закінчила школу, вступила до художнього техні-куму. Жила в гуртожитку. Що-суботи її сусідки по кімнаті їха-ли додому, до рідних, вона ж залишалася в кімнаті наодинці зі своїми думками. "Як кожна рослина має коріння, так і в ме-не ж повинна бути мама! Чому бабця завжди забороняла про-це питати? І дідусю не дозво-ляла нічого розказувати. Чому вони ніколи між собою не го-ворили про свою доньку, мою маму?"

Коли подруги поверталися, у гуртожитку стояв стійкий запах домашніх смаколиків: свіжоспе-ченого хліба, пиріжків, котлет, смажених карасів, запечених качок. І Галя, і Люда щиро при-

прошували до спільної вечері, пригощали маминим куховар-ством, а Надії від тих добреників аж горло стискало...

Після першого семестру, взимку на Новий рік вирушила дівчина на гостину до баби Ка-терини. Дуже їй хотілося і мо-гилку дідуса відвідати, і таки до-питатися у баби істину.

Баба Катя зовсім не здивува-лася неочікуваній появі онуки. Вона вдивлялася у дорослу дів-чину, немовби намагалася щось у ній розгледіти нове. Надія виклала на стіл скромні сту-дентські гостинці: хліб, печиво, пачку масла, крупи та макарони.

- Добридень, бабусю, - мови-ла. - Як поживаєте? Ось вам улюбленої тюльки привезла, за-раз картоплі в мундирах нава-римо.

Катерина мовчала. Вона тіль-ки глипала на дівку, що крути-лася, розпалюючи пічку. Он мотнулася в погріб, внесла від-ро картоплі, зверху кілька мор-квин та пару столових буряків. У хаті запахло свіжою землею.

- Поставлю хай буряк з мор-квою варяться, завтра буде ві-негрет, - посміхнулася. - Чи мо-же вам хочеться чогось молоч-ного? Так я збігаю до тьоті Валі за молоком, вона ж корови ще тримає?

Не встигла стара й рота відкри-ти, як за Надією вже й слід про-холов.

Грюкнули входні двері. Онука тримала в руках трилітрову бан-ку молока.

- Сусідка-добра душа, дала ще й сиру та сметани, - торохоті-ла Надя. - Буде й каша, й варе-ники та сирники. Тільки вже завтра.

Після вечері дівчина вмостила-ся на теплій лежанці. Катерина сиділа на своєму ліжку і вдив-лялася в нічну темінь за вікном. Круглий місяць, як діжа уповні, світив на хмарному небі, з яко-го сипало і сипало снігом.

- Буде на ранок робота, - ска-зала в задумі. - Максим завше вдосвіта вставав, щоб прокида-ти стежки до хліву, до погребя, до хвіртки. Управиться було до сніданку, а мені тепер на кіль-ка днів роботи.

- Не переймайтеся, я впораю-

ся швиденько, - відказала дів-чина. - Бабуню, а чому ви ніко-ли про мою маму не згадуєте? Вона ж десь є?

- Є, - Катерина начебто чека-ла цього питання. - Навіть при-їздила до нас, коли ти пішла до першого класу. Та ми з Макси-мом випровадили її. Не зізна-лися, що ти в школі. Коли по-мер твій батько від онкології, ма-ти вдруге вийшла заміж. Та як-би ж за путящого, а то ж за без-хатька, що тільки вийшов із в'язниці. Батько строго наказав, щоб і ноги його на порозі не було. Місяців три вони пожили разом, а потім під час п'яної сварки Наташка штовхнула йо-го, він ударився головою об під-віконня і насмерть. Довести ні-чого не змогла і їй дали 7 ро-ків. Ми з дідом не хотіли, щоб ти знала, яка в тебе мати. Вона й вдруге приїздила, вже після смерті Максимової. Думаю, що не відстане, а тобі така пляма на все життя. Тоді й запротори-ла тебе в інтернат. Хоч серце краялося на шмаття. А де зараз вона і чи жива - не знаю.

Катерина після сказаного зітхнула з полегшенням, як на сповіді.

- Ти на мене зла не тримай, - попросила. - Я хотіла для тебе як краще.

Надія закінчила технікум, отримала диплом художниці - оформлювача. Працювала у му-зеях, реставруючи старі картини, запрошували на відновлен-ня розписів у храми. Вийшла заміж. Чоловікова родина до-бре прийняла Надію. Свекруха обходилася з нею, як з рідною донькою. Надя, що змалку не знала батьківського тепла і ма-теринської ласки, дуже цінува-ла таке ставлення до себе. Ко-ли ж у них із Сашком з'явився первісток і Надія відчула емо-ційно глибокий стан материн-ства, їй ще з більшим завзяттям захотілося знайти і зустрітися зі своєю мамою. Допомогла їй під-тримала свекруха, бо відчувала, що твориться в голові невістки. Почали із заяви в поліцію. Вка-зали дату народження і повне ім'я жінки, котру розшукували. Матір правоохоронці знайшли в одному із своїх реєстрів. Пові-домили жінці, що її розшукує донька.

Їхня зустріч була важкою. Рідні по крові люди зустрілися через 20 років. Говорити було важко. Більше обидві плакали. Натал-ка не знала, кого дужче обій-мати - доньку, сваху чи малень-кого онука.

Через місяць усією родиною поїхали до старої Катерини. Про візит Надії бабу попереди-ли, а от побачити свою доньку на порозі вона не очікувала.

- Ба, це моя мама і Богданчи-ка бабуся, - сказала Надія. - Во-на за нами дуже сумувала...

Не гріх зробити перший крок до зведення мостів, відновлен-ня родинних зв'язків. Головне встигнути при житті. Проліти крокодильчі сльози потім нічо-го не варті.

Алла КАПЛЯ.

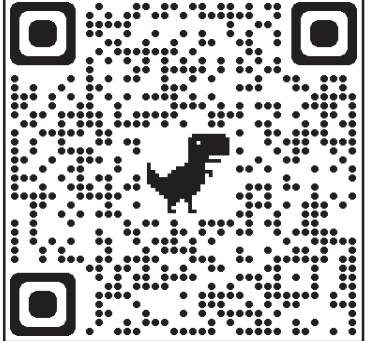
Ходяча подушка з голками	Катан-ня на авто	Окса-митова тканина			Три-вожна метушня	Біг часу	"Ко-рок" в артерії	Фахі-вець із зачісок	Гай-ковий ...	Вітриль-ник олігарха	
			Авіа-спорт		Гроші Підне-бесної						
	Пані в Англії	"Балада про ...", Івасюк	Допо-міжна теорема		Бог в інду-їзмі	... Бур-мака	Марс у гре-ків	Порт-рет святого		Перша група ...	
	Заяло-жений вираз					Згуще-ний сік алоє					
				Столиця IX зимо-вих ОІ						Прісно-водна риба	Гроші Турк-менії
Цитрус до текіли	Усяка вся-чина				Танець, схо-жий на самбу	Зав-госп панськ. маєтку					
				"Куче-рявий" гвинт	Вій-ськовий відступ						
Вік			Чу-маць-кий ...				Спро-тив				
"О ..., о зви-чай!"		Неви-сока гора	Япон-ський автобус		Король, що охрестив Швецію			Велика кількість жуків та мух	Автор трагедії "Брита-нік"	Бі-блійна сарана	
Нар-котик					Авто-мас-тило	Чвари через міфічне яблуко					
	Забаль-замо-ваний фараон		Звук під час плачу				Фасад бу-динку	Геть-манська палиця	... Бло-хін	Репсод у кир-гизів	
					... Карпа			Палмер ("Твін Пікс")			
	Ріу-..., притока Ама-зонки		Лютня узбе-ків				Стара міра об'єму вина				
					Анти-чний театр			Свя-щенні тексти індуїзму			
	Чер-воний сорт винограду		Бог на-солоди в сло-в'ян				Зброя яни-чара				

Відповіді до сканворду попереднього номера

Н	Б	І	М	С	О	Б	М	А	Н	З
А	Л	Е	Я	В	С	А	А	А	А	
О	Е	Л	Е	Н	А	Ю	В	І	Л	Я
Б	У	Ф	О	Н	Р	Ф	І	Л	О	И
А	І	О	Ц	У	П	О	К	В	З	В
Л	Т	О	Т	У	Р	О	К	И	С	
У	Х	И	Л	Н	А	С	К	А		
А	Д	Р	А	Г	Е	Р	К	А	К	А
К	О	М	О	К	О	У	Р	Л		
П	І	Д	С	П	І	В	У	В	А	Ч
У	Р	Н	У	Т	І	Х	А			
П	Е	П	С	И	Н	Д	О	Н	Г	К
И	Л	И	М	О	Н	А	Д	У	П	Р
С	К	О	Т	А	Р	Н	Е	Г	Р	О
К	О	Т	І	А	Т	Р	А	Н	Н	А

НАШ САЙТ:

http://zoloto.city

БЕЗПЕКА ЖИТТЯ

Пів тисячі пожеж за рік. Загинули люди

Якщо вдатися до простих математичних підрахунків, то на території Золотоніщини щодня вирувала одна або дві пожежі. 478 разів протягом 2025 року пожежно-рятувальні підрозділи району оперативно виїздили, щоби приборкати вогонь у людських помешканнях та підпали сухої рослинності на відкритих територіях.

Житла та господарські споруди власників найбільше страждали від закорочення несправної електропроводки або через порушення правил користування пічним опаленням. Боляче, що пожежі забирали людські життя. За інформацією офіцерів-рятувальників Золотоніщини, за грудень 2025 року та перший тиждень січня 2026-го на Золотоніщині на пожежах загинуло 5 людей.

У перші хвилини нового року страшна трагедія сталася у селі Мехедівка Зорівської територіальної громади. У власному будинку згоріла 86-річна бабуса. Старенька була маломобільною, рухатися кімнатами могла лише за допомогою милиць. Увечері 31 грудня грубу їй розтопив родич. На лежанці від перенагріву затлівся матрац. Бабуса змогла його залити водою. Що сталося згодом - цього вже ніхто ніколи не дізнається. Мехедівці почули тріск шиферної покрівлі і побачили охоплений полум'ям будинок. Рятувальники 5-ої ДПРЧ ліквідували пожежу, але жінку врятувати не змогли. Її обгоріле тіло знайшли біля вхідних дверей. Припускають, що мало місце порушення правил експлуатації пічного опалення.

У Драбові рятувальники під час пожежі виявили бездиханне тіло 46-річного чоловіка. У будинку вигоріло усього 2 квадрати площі біля ліжка, де лежав чоловік. Найбільш вірогідно, що він кутив у ліжку і задихнувся від чадних газів при тлінні постелі.

У Бубнівській Слобідці Гельмязівської ТГ рідні втратили жінку 1931 року народження. Попри солідний вік бабуса самостійно справлялася з хатніми справами. Та от пічне опалення виявилось несправним і старенька загинула.

Алла КАПЛЯ.

ПОРАДИ ДО ЧАСУ

До України йдуть аномальні морози до -30°C. рф готує обстріл, щоб залишити людей без світла та тепла - ми зібрали лайфхаки, як зігріти оселю БЕЗ електрики

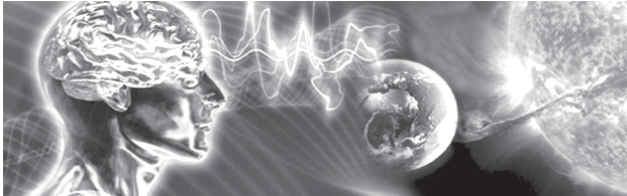
Утеплі вікна - плівка або поліетилен + скотч по периметру, рулонні штори, на ніч ковдра. Щілини заклеї папером, поролоном або тканиною.

Блокуй холод з вулиці - валик із рушника/ковдри під двері, щільна тканина або плед на двері, пінка чи килимок на металеві двері.

Концентруй тепло в одній кімнаті - закрий інші приміщення, спи й проводи час у "теплій зоні".

Грій людину, а не повітря - термобілизна, вовняні шарпетки, кілька шарів одягу (повітря між ними зберігає тепло), шапка навіть удома, ковдра поверх пледа, а не навпаки.

Додатково - килими на підлогу й стіни, фольга або тепловідбивний екран за батареєю, часткове (не повне) прикриття вентиляційних решіток.

Найсильніші удари припадуть на середину місяця. Протягом січня очікуються кілька хвиль геомагнітних збурень різної інтенсивності. Найпотужніші магнітні бурі прогнозують на 17-18 січня - саме ці дні можуть принести найбільший дискомфорт метеозалежним людям.

Окрім цього, помірні та слабкі бурі очікуються в такі періоди: **15-17 січня** - слабка буря, **21-22 січня** - середня, **23-26 січня** - слабка, **27-28 січня** - середня, **29-31 січня** - слабка буря.

Два обгорілі трупи в будинку знайшли рятувальники 16 січня 2025 року у селі Савківка Чорнобаївської громади. Люди могли б ще жити. Трагедії не сталося, якби власник дотримувався правил експлуатації пічного опалення.

Січень 2026-го року проявив себе температурними крайнощами: від 5 градусів тепла до 16-и морозу. Цілком логічно, що з посиленням холодної пори люди для обігріву приміщень використовують альтернативні способи опалення. Обігрівачі помешкання, потурбуйтеся про свою безпеку.

Державна служба України з надзвичайних ситуацій нагадує громадянам про необхідність суворого дотримання правил пожежної безпеки при користуванні пічним опаленням. Недотримання цих вимог часто стає причиною пожеж, що призводять до травмування та загибелі людей.

Основні вимоги безпеки

Перед початком опалювального сезону печі, димоходи та інші опалювальні прилади слід ретельно оглянути, прочистити від сажі та перевірити їх справність.

Димоходи мають бути очищені від сажі не рідше ніж один раз на три місяці в опалювальний період.

Стіни та перегородки, до яких прилягають печі, повинні бути ізольовані негорючими матеріалами.

Перед топковими отворами необхідно встановлювати металевий лист розміром не менше ніж 50х70 см для запобігання займання підлоги.

Забороняється:

- ✗ залишати печі без нагляду під час топлення;
- ✗ доручати розпалювання дітям;
- ✗ сушити на печі або біля неї одяг, дрова чи інші легкозаймисті предмети;
- ✗ використовувати для розпалювання бензин, гас чи інші горючі рідини;
- ✗ зберігати біля печі легкозаймисті матеріали.

Топити піч слід не більше ніж 2-3 рази на добу, припиняючи топлення за 2 години до сну.

Золу та вугілля, що залишаються після топлення, потрібно зберігати у металевих ємностях і виносити за межі будівлі після повного охолодження.

У разі виявлення тріщин або задимлення у печі чи димоході - користування ними необхідно негайно припинити до усунення несправностей.

ДСНС України нагадує: дотримання цих простих правил допоможе зберегти життя, здоров'я та майно від вогню.

Тепло без електрики: свічки + керамічний горщик (короткочасно, з провітрюванням); пляшки з гарячою водою під ковдру або до ніг; нагрів води на газу/пальнику - тепло + гарячі напої.

Також для обігріву можна придбати:

Хімічні грілки - невеликі одноразові грілки, які після відкриття виділяють тепло до 8 годин і можуть гріти тіло (у шарпетках, шарфі тощо).

Акумуляторні обігрівачі - портативні, заряджаються від павербанка, гріють локально.

Портативна електростанція + обігрівач - найефективніше рішення, але дороге.

Газові та газові обігрівачі - працюють без світла, але потребують постійного провітрювання через ризик чадного газу та пожежі.

Магнітні бурі у січні 2026 року

Незначні геомагнітні коливання можливі також 19 та 20 січня, хоча вони не переростуть у повноцінні бурі.

У ці дні можливі слабкі або помірні магнітні бурі. Інтенсивність геомагнітних коливань може змінюватися залежно від сонячної активності, тому прогнози є орієнтовними і можуть уточнюватися.

Лікарі радять у періоди магнітних бур дотримуватися режиму сну, уникати перевтоми, зменшити фізичні та емоційні навантаження, пити достатню кількість води та більше перебувати на свіжому повітрі.

Фахівці також наголошують, що довгострокові прогнози магнітних бур не є точними, оскільки сонячна активність може змінюватися. Актуальні дані уточнюються за кілька днів до прогнозованих періодів.

ВАШЕ ЗДОРОВ'Я

Народні засоби від грипу та застуди

Народна медицина лікує не гірше хімічних препаратів і є безпечною. Лікарі виділяють безліч видів захворювань дихального апарату. Але для звичайної людини всі вони - і грип, і нежить, і навіть бронхіт з трахеїтом - часто об'єднуються одним-єдиним словом: застуда. Усі ці захворювання мають подібні симптоми, і лікують їх одними і тими ж народними засобами від застуди та грипу.

Народні лікарські засоби допомагають організму справитися з хворобою частіше краще ліків з аптеки, всіх цих модних арбідолів і інтерферонів.

Напій із сушених плодів шипшини

Плоди шипшини містять велику кількість природного вітаміну С, засоби для підтримки імунітету. П'ять столових ложок подрібнених сухих плодів шипшини заварюють в одному літрі окропу і настоюють протягом 8-12 годин. Настоювати напій краще всього в термосі, щоб він остигав як можна повільніше. П'ють його по кілька склянок на день кожен раз, коли виникає спрага; на період лікування краще замінити цим напоєм звичні чай і каву.

Чай з медом і прополісом

Натуральні прополіс і мед - більш ніж ефективні народні засоби від застуди та грипу, в них міститься велика кількість біологічно активних речовин, вітамінів, мінералів. Крім того, ці природні агенти мають виражену протимікробну дію. Дві-три чайні ложки меду заварюються в склянці гарячої води і п'ють замість чаю три рази в день. Розсмоктування у роті невеликої кількості прополісу (до повного розчинення) чудово зарекомендувало себе при ангіні. І мед, і прополіс, зрозуміло, повинні бути справжніми. Також варто мати на увазі, що дітям у віці до шести місяців і людям-алергікам мед протипоказаний, оскільки є сильним алергеном - в ньому міститься квітковий пилок з великою кількістю чужорідних біологічних агентів.

Чай з малиновим варенням

Малина - чудовий жарознижуючий засіб, особливо ефективний при високій температурі у дітей. Дітям протипоказані багато ліків, у тому числі і найпоширеніше жарознижуючий засіб - аспірин. Малина ж, на відміну від нього, не містить високих концентрацій саліцилатів та ефективно знижує температуру без шкоди для здоров'я.

Для лікування застуди найкраще підходить чай з малиновим варенням, тим самим, яке любив Карлсон, або ж зі свіжими плодами малини (розтертими в однорідну масу з цукром). Чай з малиновим варенням заварюється з розрахунку 2-3 чайні ложки варення на склянку гарячої води. Варто пам'ятати, що чай не повинен бути занадто гарячим - він повинен бути просто теплим, щоб його можна було швидко випити великими ковтками.

Також можна заварити чай із сухих плодів малини: столова ложка висушених ягід заварюється склянкою окропу і настоюється протягом 10-15 хвилин.

Температуру слід знижувати, якщо вона піднімається вище 38 градусів у дорослих і вище 37,5 градусів у дітей.

Напій з квітів липи

Липа допомагає вилікувати біль у горлі і пом'якшити сухий виснажливий кашель. Дві чайні ложки липового цвіту заварюють в одній склянці гарячої води і настоюють протягом 10-15 хвилин.

Сік чорної редьки

Чорна редька багата алкалоїдами і біологічно активними речовинами. Щоб отримати її сік, потрібно вирізати в редьці невелике поглиблення, а в отриману порожнину покласти одну-дві чайні ложки меду. Через деякий час у поглибленні зкупиться рідина прозорого кольору. Її можна пити по одній столовій ложці кілька разів на день при застуді, температурі і сухому кашлі. З однієї редьки можна отримати кілька порцій соку - для цього достатньо покласти в порожнину ще одну або дві ложки меду. Сік також можна отримати, якщо віджати редьку і процідити напій, що вийшов.

Цибуля і часник

Ну і нарешті, **звичайні цибуля і часник**, які ростуть майже у кожного на дачі, теж дуже ефективні при лікуванні застуди. Хоча ще більш вони ефективні при профілактиці простудних захворювань.

Вітаємо!

Три роки тому 14 січня стало особливим для нашої редакції: саме цього дня свій день народження святкує наймолодша колежанка нашого колективу, неординарна і креативна **Вікторія ГОРОБЕЦЬ**.

Не вистачить газетних шпальт, щоби перерахувати усі її чесноти! Але знаємо одне, нашому виданню несказанно пощастило з приходом Вікторії - яскравій представниці неймовірно вмотивованої та прогресивної молоді.

Щиро зичимо, щоб твій день народження став початком періоду, коли життя тішить кожним новим ранком. Щоб у серці жила віра, поруч були надійні люди, а на душі - світло.Здоров'я тобі, наша красуне, радості, визнання, спокою, неспішних ранків, щирих вечорів. Хай усе, що ти любиш, буде поруч.

Бажаємо тобі гармонії в серці та затишку в домі. Щоб у кожному дні був сенс, а в кожному моменті - тепло.

Залишайся собою, бо це найкраще, що ти можеш дарувати світу. І хай цей світ відповідає вдячністю. Хай ніхто й ніколи не ставить під сумнів твою цінність. Ти - неповторна. І заслуговуєш на найкраще.

Жіночого щастя в усьому: у спілкуванні, стосунках, самореалізації. І нехай кожен день починається з "Я хочу!" і закінчується "Я змогла!". Хай усі мрії знаходять шлях до здійснення, а несподівані радощі з'являються частіше, ніж плани в календарі.

Хай усе складається так, як хочеться серцю. Бажаю спокою - того, що всередині, і радості - тієї, що до мурах. Хай у твоєму житті буде достатньо тепла, щоб не мерзнути, і світла - щоб не блукати.

МОВНИЙ САНАТОРІЙ

"Де ти з'їси цю чашу жиру": як одна фраза допомагає писати грамотно

ме тому правильно: бодибілдінг, диджей, дизель, динамо, директор, бутик, таксист, система, цифра, шифр, режим, джинси, джип, гриль, принтер, риф. До цієї ж групи належить і слово чизбургер, яке часто помилково пишуть через "і".

Втім, правило "дев'ятки" має винятки. Якщо після "і" в слові з'являється "й" або голосний, воно вже не діє. У такому разі нормативними є форми офіційний, радій, аудіо,

діадема, соціологія, чіабата, патріот, триумф, ріелтор. Також "і" зберігається в кінці невідмінюваних слів іншомовного походження: таксі, брокері, колібри.

Для наочності мовознавці радять порівнювати подібні слова. Наприклад, пишемо бодибілдінг, бо після "и" стоїть приголосний, але бодіарт, адже далі йде голосний. Так само правильно таксист, але таксі.

До речі, мнемонічна фраза, яка лягла в основу правила, - це приклад мовної мнемоніки, тобто способу запам'ятовування через асоціації.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

реклама

СВІТ МИСТЕЦТВА

Краса через об'єктив: три дипломи школяра

Черкаський обласний центр науково-технічної творчості учнівської молоді високо оцінив конкурсні роботи учня Золотоніської загальноосвітньої школи №3 Артема Пузеева, який став учасником регіонального фестивалю "Осінні барви Мошногір".

Артем гідно представив навчальний заклад та виборов призіві місце!

У номінації "Архітектурна фотографія" за роботу "Місце спокою для душі" школяр здобув перше місце, друге - у номінації "STREET (вулична) фотографія" за роботу "Шум та спокій" (на фото), і ще одне перше місце у номінації "Нічна зйомка" за роботу "Тиша зоряної ночі". Талановитий хлопець отримав 3 Дипломи!

Цей успіх - результат творчого бачення, уважності до деталей і вміння передати красу рідної природи через об'єктив камери. Пишаємось досягненням та бажаємо нових ідей, натхнення й подальших перемог!

Алла КАПЛЯ.

Українські

анекдоти

Вік змінюється - гумор лишається: історії, у яких упізнаєш себе

Інтернет знову нагадав: почуття гумору - це те, що з віком не зникає, а лише еволюціонує. Кілька коротких історій із соцмереж - про дорослішання, прямоту дітей і "сюрпризи" календаря.

Від Оксани до Солохи - шлях довжиною у 20 років

У дитинстві все просто: читаєш "Вечори на хуторі біля Диканьки" - і мрієш бути Оксаною, щоб хлопці бігали за черевичками.

А потім перечитуєш у 28 - і розумієш, що хочеш бути Солохою: хата в селі, гардероб, чорт "для приколу" і відпустка... бажаю на мітлі.

Мрії змінюються, але Гоголь - поза часом.

Зустріч із майбутнім у Макдональдсі

7-річні діти - ті ще психологи. Одна з них уважно подивилась на жінку й без фільтрів запитала:

- Чому ти така страшна? Відповідь була не менш неочікуваною:

- Мені не можна розповідати, але я - це ти з майбутнього.

Кажуть, дитина плакала 20 хвилин. Ефект машини часу - гарантований.

Коли день народження "плаває"

Народитись на Водохреще - це вам не просто дата.

Привітання зранку, дзвінки від родичів, щирі побажання...

І лише потім з'ясовується: за новим календарем день народження - 19 січня.

Питання лишається відкритим: святкувати ще раз чи просто прийняти долю й торт?

В інтернеті ще й не так напишуть

Зійшлися якось двоє у фейсбучних коментарях.

- Щаслива дружина - щаслива родина, - каже один. - Тому я - типовий каблук. І не соромлюсь цього. Хейтїть ;)

- Ти мені не вказуй, - відписує йому другий. - Дружина скаже - буду хейтити.

У потязі

І не таке почуєш Іду якомсь в поїзді, жуку жувачку. Жуку, жуку...

Навпроти сидить бабуля, нахилиється до мене й каже: "Ти дарма мені все розказуєш, я все одно глуха".

Що роблять наші люди, коли їм вимикають світло?

Праааавильно! Біжать подивитися, кому ще вимкнули...

У нас в Золотоноші: четвер, 15 січня

Схід: 07:53

Захід: 16:22

Схід: 05:34

Захід: 12:40

Трив. дня: 08.29

Тиск: 755-758 мм р. ст.

Вологість: 70-82%

Вітер: 1,6-3,5 м/с

Ймовірність опадів: 12%

За інформацією Черкаського обласного центру з гідрометеорології (станом на 9 годину 14 січня) рівень гамма-фону у Золотоноші становив 0,152 мкЗв/год.

Усі показники в межах природного фону. Контрольний рівень природного гамма-фону - 25 мікроРентген за 1 годину.

ПОГОДА У ЗОЛОТОНОШІ

sinoptik.ua

Четвер 15 січня	П'ятниця 16 січня	Субота 17 січня	Неділя 18 січня	Понеділок 19 січня	Вівторок 20 січня	Середа 21 січня
мін. -18° макс. -8°	мін. -17° макс. -10°	мін. -15° макс. -9°	мін. -15° макс. -8°	мін. -17° макс. -10°	мін. -18° макс. -7°	мін. -13° макс. -5°

За останні 130 років: 15 січня - макс: +6°C (2007 р.), мін.: -26°C (1985 р.)

Станом на 14 січня 2026 року Національний банк України (НБУ) встановив такі офіційні курси гривні до іноземних валют: \$1 - 43,176 грн; 1 євро - 50,321 грн.

Замовити розміщення реклами, оголошень, привітань у газеті "Златокрай" ви можете за телефоном: (098) 366-03-84 (Viber).

"Вір у свою країну, і вона відповість тобі"

Ліна Костенко

Златокрай
громадсько-політична газета
м. Золотоноша, Черкаської області.
ЗАСНОВНИК: ТОВ "Газета Златокрай".
Реєстр
ідентифікатор друкованого медіа
в реєстрі суб'єктів у сфері медіа
R30-04284
Директор: Інна ГРЕКАЛО.

Головний редактор - Алла КАПЛЯ.
Редакційна колегія: Алла КАПЛЯ,
Руслан ГАЛАТА, Вікторія ГОРОБЕЦЬ.
Адреса редакції: 19702, Черкаська область,
м. Золотоноша, Садовий проїзд, 3.
Телефон: 098-366-03-84.
E-mail: zlatokray-zolo@ukr.net

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Оригінали статей не рецензуються і не повертаються. Думка автора не обов'язково співпадає з думкою редакції. Автор та рекламодавець несуть повну відповідальність за достовірність свого матеріалу, реклами. Редакція залишає за собою право скорочувати листи. Редакційні матеріали є інтелектуальною власністю газети.

Індекс - 61591
Друк - офсетний.
Обсяг - 4 умовних
друкованих аркушів
(формат А-3).
Тираж - 1300 прим.
Друк: ФОП Журило С. Д.
Замовлення: №31.

Дякуємо за вашу відданість "Златокраю"! Сподіваємося на подальшу співпрацю!